

نمایشگاه سیب سوم، عکس‌های یحیی دهقانپور

میلاذ عسکری گوهری

عکس‌های یحیی دهقانپور در نمایشگاه اخیر وی، شاید نمونه‌ی مناسبی برای تجربیات عکاسانه بر پایه‌ی تکنیک‌اند و یا شاید درست‌تر آن است که گفته شود بازی‌های بر پایه‌ی ابزار. به نظر می‌رسد دهقانپور در این نمایشگاه تنها فریفته‌ی امکانی است که ابزار برای وی فراهم کرده است و شاید نتایج حاصله توسط هر کس دیگری نیز که صورت می‌گرفت، تفاوت محرز نمی‌توانست حاصل شود.

قطعه قطعه شدن و یا حالتی مشابه تا خوردن و یا چروک شدن، توسط تکان دادن گوشی موبایل در حال ثبت عکس‌ها حاصل شده است که ماهیتا نوعی وارد کردن آسیب و یا مخدوش کردن تصویر است. عکس‌ها در آمریکا ثبت شده‌اند و این مورد با تاکید بر المان‌های شهری مشخصاً مشهود است. در نخستین نگاه به نظر می‌رسد معنای حاصله موردی شبیه به تجربیات پراکنده و قطعه قطعه عکاس از کشوری غریب‌اند و یا عکاس مشخصاً آن کشور را اینگونه ارزیابی کرده و یا دیده است. مورد محتمل دیگر اما همان جذابیت اثر ابزار در تولید عکس‌هاست و به نظر می‌رسد دهقانپور می‌توانست این تجربه را در ایران و یا هر نقطه‌ی دیگری نیز حاصل کند. عدم قطعیت در عکس‌های دهقانپور شاید بارزترین نقشش در رها کردن عکاس از هرگونه جدیت است. مفاهیمی مانند "بازیگوشی ذاتی" مشخصاً به مخاطب اعلام می‌کند که با نمایشگاهی روبرو است که بر مبنای موردی چنان مبهم شکل گرفته است که عملاً یا می‌تواند از تجربه‌گری دهقانپور خوشش بیاید و یا خلاف این مورد. البته می‌توان به این مورد اشاره کرد که استفاده از ابزاری که این عکس‌ها را خلق کرده چنان سهل الوصول است که می‌تواند به تمامی مخاطبان امکان تکرار آن به سلیقه خودشان را بدهد. در متنی که به نظر می‌رسد از طرف گالری برای این نمایشگاه نوشته شده، به رابطه طولانی و مستحکم دهقانپور با ادبیات و ایجاد عنصر روایت اشاره شده است. به نظر می‌رسد همین مورد تلاش برای ایجاد رابطه میان قاب‌های نمایشگاه را مشخص می‌کند و یا اینکه تصویر ریس جمهور آمریکا در کنار سایر عکس‌ها روایتی را خلق کرده است که شاید باید کشف شده یا صرفاً به عنوان نمود دیگری از نتیجه یک ذوق‌ورزی، لحظاتی دیده شده و به اتمام برسد.